

lem Indtægter og Udgifter ikke svarer til det forudsatte Beløb, men at der er et Overskud af dette Beløb, som ikke behøves, saa skal denne Forskjel godtgjøres Landsdelene. Paa anden Maade kunne disse to Lovsteder ikke forstaaes ligeoverfor hinanden, og i den Henseende er der ikke den ringeste Tvetydighed. Men med Hensyn til selve det foreliggende Spørgsmaals Realitet, da skal jeg give den ærede Minister Ret i hans Opfattelse deraf og endnu kun bemærke, at Grunden, hvorfor jeg ikke den gang har reist Spørgsmaalet, var den, at vi dog engang senere maa komme ind paa Virkelighedens og ikke alene paa den formelle Reservations Gebeet.

Fischer: Det gjør mig ondt, at den sidste ærede Taler omtrent tiltraadte, hvad der var blevet ytret af den høitærede Minister om, at dette Spørgsmaal ikke har nogen praktisk Betydning. Det har en praktisk Betydning, og en stor praktisk Betydning. Jeg skal for det Første gjentage, at ved den vigtige Beregningsmaade, som har været fulgt med Hensyn til Kongerigets Tilskud til Fællesudgifterne, er der unddraget Rigsdagen Raadighed over 817,000 Rd. Det har en stor praktisk Betydning, og vi følte det dengang, vi maatte laane Penge af Monarchiet til 8 pCt. De ærede Herrer huske det vel alle. Men Spørgsmaalet har og kan have en praktisk Betydning ogsaa paa andre Maader. Vi have haft Exempel derpaa, idet vi have seet, at der er udfærdiget en extraordinair Skat i en af Landsdelene, for at dække et Beløb, som det senere viste sig ikke havde været fornødent at opkræve, dersom man havde taget Hensyn til, hvad der virkelig behøvedes, og ikke til hvad der var calculeret. — Naar den ærede Minister har ytret, at man ikke skulde tage saadanne „høitidelige“ Forbehold, saa vil jeg appellere til de Herrer i Salen; jeg troer ikke, at de ville finde noget „høitideligt“ i det af mig stillede Forbehold; det foreligger ganske jevnt og tørt; og endvidere har den ærede Minister sagt, at der maatte ligge Alvor paa Bunden. Jeg kan forsikre ham, at fra min Side er der ikke nogen Spøg i denne Sag; den er meent fuldkommen alvorligt.

Tscherning: Jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvor urigtigt det end var, at disse 817,000 Rd. ikke i rette Tid bleve skrevne Kongerigets særlige Kasse til gode, saa er det dog ikke derfra det hidrører, at vi paa en vis Maade maatte laane vore egne Penge; det hidrørte fra en Lov, som vi under en vis Tvang — jeg indbrømmer det — havde indvilget i, nemlig Kasseloven, Loven om Kassebeholdningens Forrentning; ved den havde vi valgt Monarchiets Finansminister til vor Banqueier og givet ham Ret til at raade over vore Fonds, og det var derfor nødvendigt, naar vi trængte til Penge, da at laane dem til den Præis, som dengang var tilstede for Penge. Det var med fuld Bevidsthed, at det skete; og ligesaa urigtig som den her paaankede Fremgangsmaade med Hensyn til den for store Opkrævning af Monarchiet har været overfor Landsdelene, ligesaa urigtig vilde det have været overfor disse — med Undtagelse naturligvis af Kongeriget — dersom vi dengang havde faaet Laan af Monarchiets Kasse til billigere Præis.

Indenrigsministeren: Det er vistnok et Spørgsmaal, der kan trænge til en langt dybere Undersøgelse, hvorvidt det Skridt, som dengang blev foretaget, og som foranledigede en extraordinair Skatteudskrivning i en enkelt Landsdeel, var nødvendig eller ikke. Spørgsmaalet er, om man ikke var nødt dertil, naar man vilde være retfærdig mod alle Landsdele og ikke lade netop den Landsdeel, hvor den extraordinaire Skatteudskrivning fandt Sted, have et Minus i Kassen, der gjorde det nødvendigt for de andre at staae i Forskud for den. Det er nødvendigt, at der er en vis bestemt Kassebeholdning til deraf at udrede de løbende Udgifter, og det er ogsaa nødvendigt, at der er en vis Ligelighed deri for de forskjellige Landsdele, saaledes at den ene ikke skal bære et Forskud for den anden. Naar man vil undersøge denne Side af Sagen og tage Hensyn til forskjellige andre særlige Forhold, der fandt Sted, netop foranledigede ved den samme Landsdeel, saa maa jeg ansee det som rimeligt, at man vil komme til et andet Resultat i sin Dom end det, hvortil man her er kommen.